

***Afores* (Edicions de 1984). Ramon Mas**

L'editor de Males Herbes, Ramon Mas, ha escrit la seva tercera novel·la després de *Crònica d'un delicte menor* i *Mentre el món explota*. La publica Edicions de 1984 i es titula *Afores*; un nom enganyós (i deliberat) perquè el llibre parla, sobretot, del dins, de l'interior, mitjançant una dialèctica entre les persones i l'espai (concretament, els pobles). El missatge subjacent que Mas ens trasllada és que, realment, allò que hi ha a dins no s'explica, “i el que no s'explica és el més

important del llibre”, que és, alhora, la gènesi de la intriga; el misteri de la realitat. L'autor defineix *Afores* com una novel·la Fix-Up, perquè està formada per relats autònoms que donen forma a un conjunt. També hi té un pes destacat el component mitològic amb ressos lovecraftians, influenciat per autors com Rodoreda, Casellas i Prudenci Bertrana. Dijous 14 a les 19.30 h podreu assistir a la presentació del llibre a l'avinguda de la Catedral.

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2017/09/ramonmas3.jpg>

Ramon Mas | © Laia Cardona

***Els orangutans (Males Herbes).* Joaquim Carbó**

Políticament incorrecta i decididament gamberra. Aquesta és la carta de presentació d'*Els orangutans* de Joaquim Carbó, publicada originalment el 1967 i que Males Herbes recupera aprofitant el seu cinquentenari. La crítica va considerar que el llibre de Carbó era la novel·la sobre l'home de barri que mancava a la literatura catalana: un retrat d'acidesa deliciosa que parla dels fills del “desarrollisme” franquista exprimint la sàtira lúcida i canalla del Carbó més arrauxat, que es presentarà dissabte 16 a les 20 h. De l'autor gironí tampoc cal fer-ne cap glossa perquè la seva producció literària i els guardons que ha obtingut l'avalen des de fa temps. Amb *Els orangutans*, l'autor de *La casa sota la sorra* i altres populars novel·les infantils i juvenils ens obsequia amb les peripècies d'un perdedor que no és altra cosa que el testimoni d'una època tan dura “en què tancar els ulls a la realitat era gairebé obligatori per sobreviure”.